

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Лифаря Віталія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 3, 22, 62, 129 Конституції України

м. К и ї в
26 березня 2002 року
№ 20-у/2002

Справа № 2-23/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Іваценка Володимира Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина

Лифаря Віталія Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 3, 22, 62, 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Лифар В.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 3, 22, 62, 129 Конституції України. Своє звернення обгрунтовує тим, що Петровським районним судом м. Донецька було постановлено незаконний вирок щодо нього, чим порушені його конституційні права і свободи.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень своєю Ухвалою від 14 березня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

3. Громадянин Лифар В.І. неодноразово звертався до Конституційного Суду України з приводу порушеного ним питання. На кожне звернення йому в порядку, передбаченому Законом України “Про Конституційний Суд України”, Регламентом Конституційного Суду України, надсилались письмові відповіді Секретаріатом Конституційного Суду України, з якими він не погоджується.

4. Як впливає з долучених до звернення матеріалів, вироком Петровського районного суду м. Донецька від 13 березня 2001 року Лифаря В.І. засуджено за частиною другою статті 106, статтею 126 КК України 1960 року (за сукупністю злочинів) до штрафу в розмірі 800 гривень. Цей вирок був предметом розгляду Донецьким обласним судом та колегією суддів судової палати з кримінальних справ Верховного Суду України. Вина засудженого визнана доведеною, а засудження законним. Постановою Петровського районного суду м. Донецька від 25 вересня 2001 року Лифаря В.І. звільнено від призначеного йому за статтею 126 КК України 1960 року покарання у зв'язку з декриміналізацією діянь, передбачених цією статтею.

5. Відповідно до статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” однією з вимог щодо змісту конституційного звернення є наявність обґрунтування щодо необхідності в офіційному тлумаченні Конституції та законів України. Згідно зі статтею 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Цих вимог у конституційному зверненні не дотримано і даних про неоднозначне застосування зазначених статей Конституції України не наведено, а фактично оспорується законність вироку Петровського районного суду м. Донецька. Відповідно до статті 14 Закону України “Про Конституційний Суд України” до повноважень Конституційного Суду України не належать питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції. Тому підстав для відкриття конституційного провадження у даній справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Лифаря Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 3, 22, 62, 129 Конституції України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ